

- שלאנג אין דער מדברה, אוזי מוז דער בן-אדם
 15 אויגעהויבן ווערנן; כדי יעדר אינגער, וואס
 גלויבט אין אים, זאל האבן אייביך לעבן. וואס
 גאט האט אוזי ליב געהאט די וועלט, אז ער האט
 געהבען זיין בון-יחיד, כדי יעדר אינגער, וואס
 גלויבט אין אים, זאל נישט פארלויין ווערנן; נאר
 האבן אייביך לעבן. וואס גאט האט נישט
 געשיקט זיין זונ אין דער וועלט ארײן, כדי צוּ
 משפטן די וועלט, נאר כדי די וועלט זאל דורך אים
 געראטעוועט ווערנן. דער, וואס גלויבט אין אים,
 ווערט נישט געמאפט; דער, וואס גלויבט נישט
 אייז שריין געמאפט געוווארן, וויל ער האט נישט
 געגלויבט אין דעם נאמען פון דעם בון-יחיד פון
 גאט. און דאס אייז דאס משפט: דאס ליכט אייז
 געקומען אין דער וועלט ארײן, און די מענטשן
 האבן ליבער געהאט די פינסטערניש וויל דאס ליפט;
 וויל זיירע מעשים זענען געוווען בייז. וואס
 יעדר אינגער, וואס טוט שלעכטס, האט פינט
 דאס ליכט, און קומט נישט צו דעם ליכט, כדי זיינע
 מעשים זאלן נישט אויגעדעקט ווערנן. דער אבער,
 נאר דעם אין ישוע אוועק מיט זיינע תלמידים
 צום לאנד יהודה, און אייז דארטן פארבליבן מיט
 זי, און האט טובל געוווען. און אויך יוחנן
 טובל געוווען אין עירנן, נאענט בי שלם, וויל
 דארטן אייז געוווען אסח וואסער; און מען פלאגט
 קומען און זיך לאזן טובל זיין. וואס יוחנן אייז
 נאר נישט געוווען ארײינגעווארפן אין תפיסה.
 און עס אייז געקומען צו א מחלוקה צוישן די תלמידים